ATLETISM

Când vom atinge 4 metri?

A trăi fără un ideal, fără o țintă spre care săți concentrezi toate eforturile muncii tale, înseamnă a trăi degeaba. Orice om are un scop în viață: elevul să ajungă intelectual, studentul la medicină să devină un bun doctor, doctorul să-și ajute semenii și așa mai departe.

Tot așa, sportivii au și ei idealul lor, ideal căruia îi sacrifică ore de antrenamente, ideal spre care, ca pe toate idealurile, poate îl atinge, sau nu.

Luați un innotător și întrebați-l de ce pierde atâta timp la strand, de ce depune atât entuziasm la antrenamente. Vă va răspunde că dorește să bată un record național, dacă e mai modest, sau unul mondial, dacă se increde prea mult în forțele sale.

Dorința unui rugbist, poate fi, selecționarea în echipa națională A unui foot-ball-ist să dețină primul loc în clasamentul goalcheeperilor.

Idealul unui săritor cu prăjina este să treacă de 4 m. Este, desigur, un ideal «rezervat» săritorilor români, căci în alte țări, această înălțime a fost de mult depășită. Dar acest ideal al săritorilor noștri este scump tuturor. Și ziua în care un atlet va sări peste înălțimea, fatidica înălțime a celor patru metri, va fi o zi de sărbătoare, pentru tot atletismul românesc, așa cum a fost ziua în care s'a sărit 7 m. la lungime, și așa cum a fost ziua în care s'a alergat sub 22 secunde pe 200 m.

Intre noi și străinătate

Recordurile țării noastre sunt încă prea slabe, în comparație cu ale altora. O știm și o recunoaștem cu toții.

De aceea o performanță, care altora nu spune nimic, pe noi ne bucură și ne încântă. De aceea, deși pentru Europa, o săritură peste patru metri este ceva obișnuit, pentru noi ea este o adevărată performanță, de mulți năzuită și, deși mai mulți așteaptă.

Chiar pentru peninsula Balcanică, a sări patru metri, înseamnează o performanță Dovadă, că numai un singur săritor balcanic a trecut de această înălțime: grecul Thanos, recordmann-ul țării sale. Și apoi, recordul balcanic, nu este decât de 3 m. 92...

Iată dece, o săritură a unui român peste recordul balcanic, va găsi un răsunet în peninsula, cu atât de frumoase tradiții atletice.

Bătrâna Europă este însă prea obișnuită, pentru a se mai bucura de o performanță pe care au mai reușit-o și mulți alți locuitori ai ei. Căci într'adevăr Europa a avut nenumărați săritori, care au depășit această performanță. Și în fruntea lor, este situat norvegianul Kass cu 4 m. 27. recordmann-ul european.

Totuși el nu este cel mai bun european, titlul acesta, revenind după performanță, rusului Ossoline, care a sărit 4 m. 39.

PERFORMANTE AMERICANE

Japonezii nu sunt mai buni decât Europenii, dar despre Americani, se poate spune că ironizează 4 m., înălțime sărită la ei și de juniori. Și, recordmann-ul lumii, Warmrdam este tot un american. De altfel, numai un locuitor al noului continent putea sări 4 m. 60... Tot ui american, Meadores a câștigat și la Olimpiada dela Berlin din 1936... Si regulat, atunci când se publică cele mai bune performanțe ale unui an, primele zece sunt reușite de americani. Iată deci, o probă, în care yankeii dețin suprematia.

Thanos, singurul atlet din Balcanl care a atins 4 m.

Vedeți, ce înseamnează, să sări patru metri cu prăjina (în lungime poate sări oricine) și ce răsunet ar avea în lumea largă, rezultatul bun pentru Balcani, mediocru pentru Europa și neimportant, pentru lumea întreagă. Oricum, pentru noi Românii, această performanță rămâne un ideal, către care trebue sa tindem. Și, de aceea, vom încerca să ghicim pe cel care va trece de patru metri.

Pronosticuri și technica

Cel mai indicat este Eilhardt Carol, *un foarte bun gimnastic, dotat cu toate calitățile cerute unui săritor cu prăjini. Are însă o statură cam mică și s'a obișnuit de tânăr să facă bătaia pe un picior greșit.*

Din această cauză, el întâmpină anumite dificultăți, și săritura nu și poate continua mersul normal. Tot din această cauză, el nu poate executa «foarfeca» figură care îl aduce cu fața spre stachetă.

Deși cu aceste defecte, el a sărit 3 m. 86 și cu un antrenament serios, fără a mai fi concentrat, poate trece ușor 4 m. Nu putem uita, minunatele sărituri dela Predeal din 1939, când după ce a trecut 3 m. 80, a dărâmat stacheta la 3 m. 90 cu mâna. Rămâne, este încă tânăr, cel mai bun specialist al nostru, la săritura cu prăjina.

Îi urmează Ieno Dragomir, *«copilul minune» al atletifmului românesc. Anul acesta își crestează al optsprezecelea semn pe răbojul ieții. Este, incontestabil un talent, un mare talent și un îndrăgit al probei sale. Are însă și el unele defecte: o înălțime prea mică (desigur însă, că o să crească) și nu are prea multă viteză. Execută foarte bie pendularea, dar, nearuncând destul de sus picioarele, este nevoit să execute «V»-ul întors printr,o smucitură a șoldurilor, smucitură care provoacă o pirdere de echilibru. Ar trebui să încerce să ajungă în «V» întors, întâi prin împingerea în mâini și apoi prin aruncarea șoldurilor.*

Altă greșală, pe care de altfel am observat-o și la Eilxardt este că execută bolta fără a îndoi cel puțin un picior. Picioarele întinse, chiar puse unul peste altul, cad dincolo de stachetă prea repede, trăgând după ele și corpul, înainte ca să se fi executat toate mișcările. De aci, o pirdere de echilibru în cădere, care poate provoca unele căzături pe spate.

Dragomir, care a sărit 3 m. 64 și cu Eilxardt, sunt singurii săritori români, care anul trecut au sărit peste 3 m. 50. Unul din ei doi, va trece primul 4 m. 00. Și, după cum am mai spus, un Eilhardt bine antrenat, poate atinge ușor această înălțime. Dacă însă, acesta va fi concentrat, rămâne Ieno Dragomir care să îndeplinească dorința noastră și desigur și a lui.

Un alt motiv, pentru care credem, că între acești doi se va da lupta, este faptul că sunt singurii săritori români, care sar cu boltă, adică pot apuca prăjina, sub înălțimea stachetei. Toți ceilalți sar numai prin pendulare.

Numai hazardul poate face, ca un altul să treacă mult dorita înălțime. Nu dăm nume, pentrucă le-am da degeaba. «Fericitul» ar putea fi printre cei cunocuți azi, dar s'ar mai putea ca să nu fie decât un recunoscut.

UN INDEMN

Un adevăr rămâne: va câștiga această cursă spre înălțimi încă netrecute, acel care va munci mai mult și mai metodic, acela care nu se va lăsa învins de eventualele înfrângeri. Va învinge omul cu voință, care va crede în succesul lui, succes care îi va încorona munca și ambiția.

Și, credem, că și d-ta, cititorule, te vei bucura odată cu noi și cu cel ce va reuși să stabilească noul record național, peste patru metri.

CLEMENT BACIU

Concursul interșcolar de cross dela Sibiu

Licienii sibieni își vor disputa astăzi, cu entuziasmul firesc vârtelor, canpionatele de cros

Patru sunt liceele care și-au anuntat participarea; Gh. Lazăr, liceul Comercial, liceul Industrial și Școala Normală.

Vor fi două categorii de alergători: cei din cursul inferior cari vor alerga 1500 m. și cei din cursul superoir care vor paucurge o distanță mai mare, 2500m.

In joc este o cupă, numită simbolic Cluj-Sibiu. Ea va reveni celui mai bun liceu.

Organizarea revine d-lui căpitan Theodor Anton. care va avea în d profesori Joja și Bunea prețioși colaboratori.

Urăm din suflet crosului interșcolar dela Sibiu succesul pe care îl merită.

CICLO-CROSS

Tâlmaciu și Gociman vor evolua de Paști la Constanța

Ca răspuns la invitația clubului ciclist «Grivița», organizatoarea marei competițiuni cicliste din 21 Aprilie a. c. care se va desfășura la Constanța și cu care ocazie se va decerna pentru prima oară Cupa challenge «Cadrilater», campionul național de ciclo-cross, Tâlmaciu, va participa la această reuniune constănțeană.

Admirăm frumosul gest al tânărului campion care sperăm să fie imitat și de Gociman.

Cu atât mai mult, cu cât viforistul își satisface serviciul militar la Constanța, astfel că nu-i va veni greu de a face un gest nobil pentru a renunța la o zi de concediu și de a oferi tinerilor alergători constănțeni, satisfacția de a fi concurat într'o cursă, alături de așii ciclismului românesc.

Pentru ca elanul localnicilor să nu cedeze în fața oaspeților, organizatorii au găsit de cuviință să fixeze un «handicap» bucureștenilor, mult mai experimentați și mai tehnici, în așa fel ca desfășurarea probei să se bucure de cea mai mare atențiune din partea publicului.

Amintim cu această ocazie că Directoratul pt. ciclism împreună cu organizatorii probei lucrează la stabilirea traseului și a regulamentului, care după aprobarea legală, va fi dat publicității

SCRIMĂ

La Cercul Militar

Astăzi de dimineață se dispută un concurs de floretă pentru cupa „A. Guzon"

Sunt multe manifestații sportive astăzi. Deaceia veți fi în grea încurcătură la alegerea celei pe care să o preferați.

Vă indicăm și aici una cu speranța că nu o ve-ți trece cu vederea. In sala de arme a Cercului Militar se va disputa astăzi de dimineață un concurs de floretă.

Un concurs care ne silește din nou să-i acordăm încrederea noastră și un calificativ de interesant.

Și dece n'ar fi așa?

Cei mai buni trăgători — regretăm că nu putem spune că sunt și numeroși — vor lupta pentru un trofeu îmbietor, cupa „A. Guyon". Arma de astăzi? Arma cea mai elegantă, arma cea mai subtilă și extrem de spectaculoasă, loreta. Deci dacă cumva nu ve-ți găsi printre celelalte manifestații ceva mai interesant vizitați sala Cercului Militar. Ea nu vă cere nici un sacrificiu. Nici o deplasare nici măcar costul unui bilet.

Vă oferă gratuit un spectacol ce vă va mulțumi. Vă oferă două ore de luptă cavalerească, elegantă și spectaculoasă.

Dece n'ați încerca oare? Nu riscați să vă păcăliți.

Volley și Basket Românesc

— II —

Probleme și soluții

Scriam în reportajul trecut că o sumă de proiecte ale d-lui colonel Lupașcu, Directorul pentru volley, basket și handball, sunt amenințate să rămână simple deziderate, datorită inexistenței mijloacelor materiale. Cele mai multe dintre ideile pe care le vom expune aci fac parte din aceste proecte.

CROSETUL REGULAMENTAR

Regulamentul sportiv, în cele mai multe cazuri, este un fenomen negativ, desittna în primul rând interdicției și abia în al doilea rând normei. Primul lucru pe care l-a făcut d. colonel Lupașcu a fost acela de a descorseta volleyul și basketul de chinga regulamentului. Deviza domniei sale este: Un match se câștigă sau se pierde pe teren. Nimic la masa verde. Și cea mai strălucită confirmare a acestei devize constituie cupa Selecției în care, dela început până la sfârșit, s'a jucat un basket de înaltă clasă și care s'a soldat absolut fără nici o contestație și fără nici un forfait.

In cadrul acesta larg de înțelegere și de luptă pentru o cât mai întinsă activitate de teren, urma să se desfășoare defunctul program al Directoratului.

VOLLEY-UL, SPORT DE TRANZIȚIE

S'a pus de multe ori în discuție valoarea volleyului ca sport. Mulți au afirmat că, în definitiv. volleyul nici nu este un sport propriu zis. Că este static și că, o pregătire tehnică superioară îl face și mai static, etc.

Aceste discuții sunt fără interes și fără folos. Un singur lucru interesează și rămâne în picioare. Volley-ul este poarta prin care cei mai mulți tineri și mai puțin tineri intră pentru prima oară în domeniul sportului.

In școli, în universități, în diferite instituții, în localități de vară, oriunde există o mână de tineri ce joacă volley.

Și dacă un tânăr care nu a făcut niciodată sport., va participa la câteva ședințe de volley, când va fi întrebat ce sport face, va răspunde cu convingere: volley. Iată prin urmare cum datorită acestui stort atât de hulit, ne găsim în fața unui nou sportiv consacrat.

Ce se poate face pentru Volley și Basket în suprafață?

Cum am mai spus, aceste sporturi își datorează înrădăcinarea, la noi în țară, școlarilor. Prin urmare, primul lucru pe care-l avem de făcut este să profităm de această experiență și să mobilizăm lumea școlară pentru volley și basket. Școlile să fie obligate să aibă în curte terenul și instalațiile respective. Fiecare școlar care nu face alt sport să fie obligat să practice unul din aceste două. Să se facă dese campiondate pe clase și interclase. La aceste campionate să fie interesat cât mai mult și directoratul care să ofere premii constând numai din echipament. La campionatele interșcolare, care să aibă date fixe și să fie organizate după un sistem semi-eliminatoriu (de ex. serii de câte patru echipe) să participe câte două echipe de fiecare școală. Una din jucători deja consacrați, adică deja legitimați în club și alta formată din cele mai bune elemente, dar numai elevi nelegitimați.

Un elev care se va remarca în această a doua echipă, va avea, natural, dorința să se inscrie într'un club, și va lăsa locul lui, în anul următor, pentru alt coleg ce va putea să se distingă.

Orice inițiativă, mai ales în provincie să fie sprijinită cu echipament și teren. Acolo unde se află un singur club pentru aceste sporturi să se facă tot posibilul pentru a a stimula creearea unor cluburi noi. Să se facă în țară, cât mai dese turnee de propagandă, cu cele mai bune echipe din București.

Fiecare club s ă fie obligat să-și limiteze la un număr fix jucătorii, afară de cei mici, pentru a ușura creearea a cât mai multe cluburi și pentru a evita desființarea cluburilor cu posibilități mai mici.

CE POATE FACE PENTRU IMBUNATAȚIREA STANDARDULUI?

In primul rând trebuie adus un antrenor în București. Acest antrenor să facă ședințe cât mai dese cu toți volleyștii și basketiștii din capitală, dacă se poate, pe cluburi.

In timpul verii să se facă o tabără într'o stațiune potrivită. unde să fie primiți numai jucători din provincie și cei mai buni, câte unul de oraș, să fie pregătiți ca antrenori.

In al doilea rând, trebuie să se aducă din străinătate cât mai multe echiep naționale și de club dela care avem atâtea de învățat. Pentru aceasta trebuie găsit un local, o hală veche, care să se poată amenaja în chip de sală de sport.

Dacă acest program s'ar aplica întocmai, numai doi ani de zile, dată fiind ușurința cu care se înnalță aceste sporturi, suntem siguri că, la sfârșitul acestei perioade, ar lui ființă Divizia Națională de volley și basket, capabilă să rivalizeze cu orice altă organizare similară din lume.

PAUL POPESCU

CICLISM

Scurtă privire retrospectivă a activității cicliste până astăzi

Cu ocazia numărului festiv al ziarului nostru, găsim de cuviință să reîmprospătăm memoria cititorilor noștri cu ultimele evenimente cicliste, desfășurate sub auspiciile Directoratului pt. ciclism.

Propriu-zis, o activitate pur ciclistă nu a existat. Toate manifestările de până acum fiind numai probe de ciclo-croso, organizate de diverse grupări, cari au căutat să continue tradiția anilor precedenți.

Schimbări noi în programul manifestărilor cicliste de primăvară, nu s'au făcut.

Seria ciclo-crossurilor a fost încheiată de Campionatul Național de Ciclo-Cross, organizat de Directoratul pt. Ciclism și câștigat după cum se știe de Tâlmaciu.

Redăm deci, în mod cronologic, titlul competițiunilor și numele primilor câștigători.

La 9 Martie a. c. Viforul-Dacia deschide activitatea sezonului ciclist de primăvară, organizând primul ciclo-cross al anului. Traseul are lungimea de 12 km., prezentându-se la start cei mai buni alergători.

Cum era și de așteptat, cursa este câștigată după o aprigă luptă, de Gociman Iulian (V. D.). Rezultatul fiind următorul:

1. Iulian Gociman (V. D.).
2. Radu Ioniță (C.F.R.) la distanță de 3 m.
3. Tâlmaciu (Leonida).

La 16 Martie, se desfășoară sub regia Directoratului pt. Ciclism:

Din 20 concurenți învinși, iau parte 14 alergători.

Traseul are o lungime de 30 km., compus din 5 ture a 6000 m.

După o alergare spectaculoasă și emoționantă concurenții noștrii în ordinea următoare·

1. Tâlmaciu (L)
2. Gociman (V. D.) la interval de 0.1',48".
3. Radu Ioniță (C. F. R.) la interval de 0.2'.30".

La 23 Martie, are loc disputarea Cupei Sighișoara oferită de fostul ciclist Carol Beer.

Regia aparține Velo-Clubului-român.

Lipsită de participarea lui Tâlmaciu și Gociman favoriții crosei, proba re un succes diminuat.

Cu atât mai mult, cu cât regisarea slabă de ocaziuni de greșire a traseului, cari duc la un rezultat eronat al alergării.

După judecarea contestațiilor introduse, Directoratul ratifică pe următorii câștigători:

1. Radu Ioniță (C.F.R.)
2. Dragomirescu Marin (Șoimii).
3. Vasile Gheorghe (Leonida).

La 30 Martie a. c., sub directa supraveghere a Directoratului pt. ciclism se desfășoară, principala exrepetiție de primăvară, pentru disputarea titlului de Campion Național.

După o cursă ușoară și lipsit de adversari serioși, Tâlmaciu câștigă degajat.

Se presupune că prezența lui Gociman ar fi schimbat aspectul cursei.

Directoratul omologhează următorul rezultat și proclamă câștigător al titlului de Campion Național pe Tâlmaciu.

1. Tâlmaciu D-tru (Leonida).
2. Radu Ioniță (C.F.R.) la 3' după primul.
3. Victor Ioniță (V. C. R.) la 20" după al doilea.

Tâlmaciu devine purtătorul tricoului de Campion Național la Ciclo Cross pe anul 1941.

Comportarea și performanțele lui, au prilejuit o surpriză neașteptată pentru acest an.

Astăzi ne este dat să asistăm la desfășurarea cursei cicliste București-Snagov și retur având circa 75 *km*.

Este fixată pentru prima dată de Secțiunea ciclistă C.F.R. în sarcina căreia cade și organizarea.

Cursa se aleargă pe 3 categorii, fixându-se plecări separate pentru fiecare categorie la interval de 5 minute.

Fiind o cursă cu traseu de lungime și alergare continuă, numai pe bicicletă, se bucură de o mare atenție din partea alergătorilor, cari s'au prezentat la înscriere în număr mult mai mare ca deobicei.

Lista particpanților am publicat-o și în numărul de eri al gazetei noastre.

Până în prezent nu și-au anunțat înscrierea la această cursă: Tâlmaciu și Gociman.

Deci pentru primul loc, avem un lot de alergători omogeni, din care e greu să facem preciziuni.

Pentru noi, Radu Ioniță, Hapciuc și Victor.

Ioniță prezintă mai multe bănueli, de a termina cursa printre primii.

Rămâne, să asistăm cu nerăbdare la desfășurarea acestei probe, menite să Jreliefeze pe viitorii alergători pt. semi-fond și fond, care să ne preocupe atenția noastră și rubricile viitoare a cronicilor despre ciclism.

Astăzi sărbătoarea crossului școlar

Sute de concurenți se vor întrece aprig pe ANEF, Velodrom, Guiești și U. Tricolor

Iată-ne în mult așteptata zi a crossului școlar. Intreceri cari făgăduesc dincolo de tinerețe și spectacol, promisiuni pentru timpuri mai luminoase ale atletismului nostru.

Va fi în sponul de oieață nouă al tinerilor crosiști, un imn al frumuseților atletice.

Capitala cu zeci de licee și zeci de mii de elevi pornește astfel intr'o luptă de promovări sportive, luptă în care nu va putea eși înfrântă. Indemnul Bucureștiului pildă lui va anima centre provinciale glorioase odinioară, va desmorți orașe anchilozate.

CA IARBA

Atâția am voi să fie concurenții de azi. Gândiți-vă că dacă fiecare școală își trimite numai câte o echipă la fiecare categorie ar urma să avem aproa pe 500 elevi. Cifra sperie aproape, aluește atletismul nostru învățat să trăiască bucuria unei sute de concurenți.

Peste graniți așa sunt campionatele școlare. Cu sute de participanți, cu tribune entuziaste, cu galerii organizate. Dece școlărimea noastră să fie mai prejos? Nu poate da ea dovadă aceleiași pasiuni pentru sport?

CEI MICI DE-O PARTE
CEI MARI DE ALTA

Școlarii cursului inferior vor parcurge 1,500 m. numai, în timp ce ceilalți din cursul superior vor alerga 2.500.

Firește cei din cursul superior vor fi mai numeroș. Am dori însă ca nici cei mai puțin vârstnici să nu lipsească. Și datoria și meritul profseorului de gimnastică va fi să vină cu cât mai mulți elevi și cât mai bine pregătiți. Spunem cât mai mulți, fiindcă numărul înscrișilor dela un liceu nu-i limitată. Poate concura întreg liceu. In clasament nu vor conta însă decât întâii șase clasați.

AȘI, INCEPATORI, DEBUTANTI

Se vor prezenta la start, cu aceiași dragoste a bunei comportări și a camaraderiei, nume familiare cronicelor noastre (Tâlmaciu, Fătu, Cristodorescu), tineri despre care am început a scrie de curând (Bănciulescu, Săndulescu, Aldescu) și de sigur cei mulți despre care vom vorbi în viitor.

Toți cu gândul victoriei liceului din care fac parte, toți promițându-și să lupte până la ultimul efortul într'o întrecere pe care o știu sau o bănuesc minunat de frumoasă.

Cerem din partea oficialilor și a atleților mai vechi, o bună primire noilor veniți, cari mâine pot fi noi adepți. Cât mai multă prietenie, cât mai puține surâsuri și răutăți, cât mai multe îndemnuri și cuvinte bune — iată ce trebue să găsească la noi tineretul acesta școlar venit să cunoască și să iubească atletismul.

PE UNIREA-TRICOLOR

se vor strânge toate școlile din sectorul de Negru. Directorul concursului va fi d. prof. Lupan. Favoritul nostru este liceul Prof. Asociați. Nu sunt excluse însă surprizele, dealtfel ca și în celelalte părți. Alergările vor avea loc dimineața, dela 9.30.

LA GIULEȘTI

Tot dimineață, dar dela 11 și sub conducerea d. Ion Ionescu, școlile din sectorul de Verde își vor disputa întâietatea. Pentru care s'ar părea că liceul Industrial are îndreptățite pretenții.

DUPA AMIAZA PE VELODROM ȘI ANEF

Liceele din sectorul de Galben vor ține concursul sub conducerea d-lui Popovici, începând dela ora 16 pe terenul Velodromului.

In timp ce la orale 17 pe Anef, sub controlul d. Filiti cele din Albastru se vor război în plin neprevăzut.

Căci dacă pe velodrom, favorit sigur este lic. com. N. Bălcescu, apoi pe Anef nu se știe cine va eși intâiul.

RASPLATA PENTRU CEI BUNI

Cea mai mare răsplată pentru un adevărat sportiv e victoria. Obiceiul Premiilor e însă tot atât de prețuit, mai ales în marile întreceri. Și pentrucă școlarii trebue să fie încurajați, s'au dat de către directorat următoarele premii, la fel celor mari și celor mici:

— primilor cinci clasați câte un tricou;

— următorilor cinci clasați, câte o pereche de chiloți;

— câte o plachetă primelor 3 echipe.

Dar marele premiu este altul. Și anume, dreptul întâelor cinci echipe de a participa la campionatele naționale

SKI

SKIORII AU RELUAT (!?) ACTIVITATEA

Un „slalom gigantic" se dispută astăzi la „Vârful cu Dor"

Astăzi, într'un cadru care desigur este mai plăcut decât cel al arenelor noastre sportive din Capitală, undeva în munții noștrii, comoară de nesfârșite frumuseți, se dispută un concurs de ski.

Un concurs primăvăratic, dorit și așteptat, un concurs care tocmai prin anotimpul în care se dispută devine mai interesant, mai prozaic.

Intr'adevăr, pe Vârful cu Dor este de câtva zile o animăție ca în toiu de iarnă. Skiorii veniți din multe părți, unele văduvite timpuriu de mantia albă a zăpezii dragi lor, s'au pregătit pentru un slalom gigantic.

Și au dreptate. Anul acesta a fost mai vitreg ca oricând în privința concursurilor. Zăpadă am avut. Bunăvoința deasemenea. Au lipsit datele favorabile unor întreceri cu caracter național. A lapsit, cu alte cuvinte, esențialul.

Concursul de astăzi este, prin prizma ecstor întâmplări nefericite căzute pe capul nostru, dorit.

UN SLALOM GIGANTIC
PE VALEA LUI CARP

Dar din ce constă oare acest concurs? Va fi un «slalom gigantic» cum rar se organizează la noi, dar care tocmai prin acest inedit prezintă certitudinea unui succes.

El se va desfășura pe Valea lui Carp. Acea vale care a părut chiar concurenților străini grea, acea vale mărturie a atâtor succese și a atâtor... căzături. Mai ales căzături.

Ca de obiceiu pornirea se va face depe muntele Furnica, ca apoi, pe «fața lui Carp», concurenții să arate întreaga gamă a posibilităților.

Va fi ceva splendid. Participă doar toți skiorii noștrii n frunte cu acel «vulpoi al pistelor albe», Ciocoiu și cu «dracii» brașoveni.

O luptă titanică în perspectivă cu adversarii și cu povârnișurile deloc ușoare.